

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124204166
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3124204166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, proti žalovanému A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom v C. A., D. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 970,54 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 831,04 € so 7% úrokom z omeškania ročne zo sumy 721,09 € od 26.11.2022 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 59,62%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 27.3.2024 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 970,54 € spolu s úrokom 17,99% ročne zo sumy 903,46 € od 26.11.2022 do 15.4.2023 a s úrokom z omeškania 7% ročne zo sumy 903,46 € od 26.11.2022 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že dňa 21.6.2023 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONÁL FINANCE SA, so sídlom: Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 28.04.2021 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v

zmysle uvedených zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 25.11.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 1 005,54 EUR, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 903,46 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 52,78 EUR, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 14,30 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 EUR a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 35,00 EUR. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevykonal do dnešného dňa žiadnu úhradu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 970,54 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 903,46 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 52,78 EUR, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 14,30 EUR. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatňuje úroky po zosplatnení v nasledujúcej štruktúre: Riadny úrok z istiny po zosplatnení do termínu konečnej splatnosti úveru vo výške: 17,99% ročne zo sumy 903,46 EUR od 26.11.2022 do 15.04.2023

Úrok z omeškania po zosplatnení vo výške: 7% ročne zo sumy 903,46 EUR od 26.11.2022 do zaplatenia. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020 zverejneným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Rovnaký právny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 2 Cdo 83/2020, 3 Cdo 113/2019, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018, etc.), v ktorých uznal v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nárok veriteľa na úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukazuje žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, podľa ktorého: „V súdnej veci dospel súd prvej inštancie k záveru (bod 54. a 55. rozsudku), že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená k 23. máju 2016 pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 25. januára 2016, keďže splátky boli splatné k 25. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. Splatnosť nesplnenej splátky, kvôli ktorej nastala zročnosť celého dlhu, tak podľa súdu prvej inštancie nastala 25. januára 2016 a premlčacia doba celého dlhu tým začala plynúť 25. januára 2016 a uplynula 25. januára 2019. Odvolací súd sa s rozsudkom súdu prvej inštancie stotožnil a vyjadril právny názor, že v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynie (aj v prípade spotrebiteľských zmlúv) premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie. Nakoľko v danom prípade išlo o splátku splatnú 25. januára 2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu preto uplynula najneskôr 25. januára 2019....

...Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). V kontexte uvedeného najvyšší súd záverom konštatuje, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu (a tiež súdu prvej inštancie), že v spotrebiteľských vzťahoch premlčacia doba celého zosplatneného dlhu plynie od zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej veriteľ využil svoje právo žiadať predčasné splatenie."

Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo

dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 26.11.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

Vo svojom písomnom podaní zo dňa 10.6.2024 uviedol, že v zmysle špecifikácie postúpenej pohľadávky, ktorá tvorí prílohu je zrejme, že žalovaný čerpal z poskytnutého úverového rámca prostriedky v celkovej výške 947,19 €, pričom na daný úver uhradil platby v celkovej výške 248,90 €, ktoré boli započítané nasledovne: na istinu suma 43,73 €, na zmluvný úrok suma 170,17 €, na poplatky suma 35,00 €. Postúpená istina tak predstavuje rozdiel medzi čerpaným úverom a úhradami započítanými na istinu. Čo sa týka zmluvného úroku vo výške 52,78 € uviedol, že v časti 1 ods. 1.1 Zmluvy o úvere si zmluvné strany dohodli fixný úrok vo výške 17,99% p. a.. Žalovanému bol vyúčtovaný úrok v celkovej výške 222,95 €, ktorý bol vypočítaný nasledovne: Istina * úroková sadzba / bankový rok * počet dní. Úroky predstavujú rozdiel medzi vyúčtovanými úrokmi a úhradami žalovaného započítanými na úroky. K poplatkom vo výške 14,30 € uviedol, že žalovanému boli v zmysle Zmluvy o úvere vyúčtované poplatky v celkovej výške 49,30 €, pričom postúpené poplatky predstavujú rozdiel medzi účtovanými poplatkami a úhradami žalovaného započítanými na poplatky. Žalovanému boli okrem iného vyúčtované pokuty vo výške 35,00 €, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Ku dnešnému dňu neeviduje žalobca žiadne ďalšie úhrady zo strany žalovaného.

K posudzovaniu schopnosti splácať úver žalobca predložil výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré zaslal žalobcovi na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žiadateľov o úver. Overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto tieto údaje pretavil do priloženého výstupu. Uvedený výstup obsahuje údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity. Čo sa týka výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa žalobca uviedol, že pri týchto výdavkoch podľa ust. § 2 ods. 3 písm. b) podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri zohľadnení odsekov 10 až 17, platí pri určení peňažných záväzkov súvisiacich s existujúcimi úvermi, pri ktorých je spotrebiteľ spoludlžníkom, na tieto úvery hľadí, ako keby bol spotrebiteľ jediným dlžníkom. Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona pri úveroch so zostávajúcou splatnosťou viac ako osem rokov, pri ktorých nie je určená fixná úroková sadzba podľa osobitného predpisu,4) ktoré sa poskytujú súčasne so spotrebiteľským úverom alebo ktoré už boli poskytnuté a ktoré nebudú poskytovaným spotrebiteľským úverom vyplatené, sa peňažný záväzok znižujúci príjem spotrebiteľa započíta ako vyššia z týchto dvoch hodnôt. Na účely § 7 ods. 20 písm. d) zákona sa do výpočtu podľa odseku 3 písm. b) zahŕňa najmenej suma rovnajúca sa 3 % schválených povolených prečerpaní a limitov kreditných kariet spotrebiteľa. Je preto nepochybné, že pri výdavkoch znižujúci príjem spotrebiteľa sa vychádza výlučne z úverových peňažných záväzkov. Výšku peňažných záväzkov spotrebiteľa veriteľ overil nezávislým dopytom do úverového registra, z ktorého veriteľ zistil, že spotrebiteľ mal existujúce úverové záväzky so splátkami vo výške 372,00 €. Výška splátky novo poskytovaného úveru bola stanovená na 49,78 € Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa teda boli vo výške 421,78 €. Celková výška čistých príjmov spotrebiteľa. Spotrebiteľ deklaroval v dokumente s názvom Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, ktorý predkladáme v prílohe tohto podania čistý príjem vo výške 1214 € u zamestnávateľa A. SPOL. s.r.o.. Príjem bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne zo dňa 28.04.2021. Výsledkom dopytu bola pozitívna odpoveď na otázky:

- č. 8. - Má klient za posledný mesiac (t.j. minulý kalendárny) od všetkých zamestnávateľov dostatočný vymeriavací základ?

- č. 9. - Má klient za predposledný mesiac od všetkých zamestnávateľov dostatočný vymeriavací základ?

- č. 10. - Má klient za pred predposledný mesiac od všetkých zamestnávateľov dostatočný vymeriavací základ?

- č. 17. - Má klient dostatočný vymeriavací základ za monitorovaný počet mesiacov?

Veriteľ teda počítal s mesačným čistým príjmom vo výške 1214 €.

V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa v celkovej sume 214,83 €, nakoľko spotrebiteľ neuviedol žiadne vyživované dieťa. Veriteľ zároveň bral do úvahy paušálne výdavky, ktoré v zmysle opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a pod.. Tie boli vypočítané ako rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť zvýšený o 40 % - teda 399,67 € $((1214 \text{ €} - 214,83 \text{ €}) * 40\%)$. Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda vo výške 614,50 €. Výpočet DSTI bol teda realizovaný nasledovne: $DSTI = (421,78 \text{ €}) / (1214 \text{ €} - 614,50 \text{ €})$ DSTI = 0,70 Hodnota DSTI neprekročila hodnotu 1, a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a ZoSU. Pre vylúčenie pochybností uviedol, že údaj CELKOVE_SPLATKY_KALK predstavuje maximálnu výšku možnej splátky pri overenom príjme. Údaj DSTI predstavuje DSTI pri deklarovanom príjme a maximálnej splátke.

K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a ust. § 53 ods. 9 OZ uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v bode 3.1. písm. a) Zmluvy o splátkovom úvere. Postupca výzvou zo dňa 03.10.2022 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 205,49 € a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle doručky a potvrdenia zo stránky Slovenskej pošty <https://tandt.posta.sk/>, ktoré predkladáme v prílohe tohto podania bola táto vrátená pôvodnému veriteľovi dňa 11.10.2020 s príznakom „adresát neznámy“.

Podľa časti 3 bod 7. Zmluvy o úvere: „Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny týkajúce sa údajov, ktoré Banke poskytol pri uzatváraní ZoSÚ/ZoRSÚ, najmä uzavretie alebo rozvod manželstva, zmenu adresy a telefónneho čísla svojho bydliska a pracoviska, zmenu zamestnávateľa (platcu mzdy), ako aj zmenu týkajúcu sa jeho bankového spojenia (názov peňažného ústavu a číslo účtu). Pokiaľ po uzatvorení ZoSÚ/ZoRSÚ dôjde na strane Klienta k zániku alebo vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je Klient povinný oznámiť a preukázať Banke túto skutočnosť. Tieto zmeny je Klient povinný oznámiť a preukázať Banke písomne do 7 dní od okamihu, keď zmena nastala, inak zodpovedá za škodu, ktorá Banke vznikne v dôsledku porušenia tejto povinnosti.“

Je teda zrejmé, že v prípade ak došlo k zmene adresy na doručovanie, bol žalovaný povinný túto skutočnosť banke oznámiť. V opačnom prípade banka doručuje (tak ako tomu bolo v tomto prípade) na adresu uvedenú v zmluve. Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmaření právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Otázkou, či je takéto zmluvné dojednanie súladné so zákonom, sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, kde konštatoval nasledovne: „Ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa.“ Najvyšší súd ďalej v tomto rozsudku konštatuje následné: „Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe.... Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve).... Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie.“ Doručenie listín je preto potrebné považovať za právne perfektné. V zmysle vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a citového ust. Zmluvy o úvere je preto potrebné dospieť k záveru, že Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 03.10.2022 sa dostala do dispozičnej sféry adresáta, nakoľko bola nesporné odosielaná na adresu, ktorú účastník zmluvy vymedzil ako svoju dispozičnú sféru. Z predloženej platobnej histórie a špecifikácie postúpeného nároku je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním

zo dňa 29.11.2022 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti

2. Žalovaný sa vo veci napriek doručenej žalobe písomne nevyjadril.

3 Súd dňa 30.9.2024 vykonal pojednávanie v neprítomnosti sporových strán (žalobca a jeho právny zástupca súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a o odročenie pojednávania nepožiadaval), pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi – zmluvou o spotrebiteľskom úvere (č.l. 38-40), výpisom z úverového účtu z č.l.6-7, zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.6.2023 z č.l. 14-36 s výpisom z prílohy z č.l. 37, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 3.7.2023, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 29.11.2022 s doručenkou, obchodnými podmienkami o poskytovaní platobných služieb z č.l. 45-47, sadzovníkom poplatkov z č.l. 48, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 3.10.2022 s výpisom podacieho hárku a doručenkou z č.l. 76, listinami z č.l. 70-71, listinou s názvom Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo z č.l. 72, list NBS zo dňa 14.3.2024, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 28.4.2021 bola medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, zapísaná v Obchodnom registri Paríž pod č. 542097902 RCS PARIS so sídlom 1 Boulevard Haussmann, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA - pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytnutí platobných služieb. Na jej základe bol žalovanému poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 947,19 €. Predmetný úver mal žalovaný splatiť v 24 mesačných splátkach po 49,78 € s poistením (termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 15.4.2023). Žalovaný svoj záväzok riadne a včas nesplnil. Preto veriteľ (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA) vyhlásil dňa 25.11.2022 mimoriadnu splatnosť úveru. Dňa 21.6.2023 bola medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka voči žalovanému, uplatňovaná v tomto konaní.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.6.2024 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

15. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Súd si v prvom rade dovoľí uviesť, že z dôvodu materiálnej korekcie procesnej pasivity spotrebiteľa, vzhľadom na ustanovenie § 295 CSP a iný režim dokazovania v spotrebiteľských sporoch, keď do popredia vystupuje hľadanie materiálnej pravdy, prípadná procesná pasivita spotrebiteľa nemôže mať za následok to, že súd prizná akýkoľvek uplatnený nárok žalobcu. Aj z uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

21. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že zmluva bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon.

22. Zákon č. 129/2010 Z.z. ukladal dodávateľovi aj povinnosti v súvislosti s posudzovaním schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorú skutočnosť súd preskúmaval aj v prejednávanej príhode. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, to však nezbavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť v príslušných databázach, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 449/13 z 18.12.2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Súd po preskúmaní listinných dôkazov, predložených zo strany žalobcu, prijal záver o tom, že dodávateľ riadne posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať ním poskytovaný úver.

23. Nakoľko právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, súd sa zaoberal aj oprávnenosťou veriteľa vykonať predmetný úkon. Právo zosplatiť úver bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dohodnutá v čl. 3 bode 3.1 tretej časti uzavretej zmluvy zo dňa 28.4.2021. Žalobca súdu predložil na čl. 41 oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXX, ktorá v zmysle predloženej časti doručky mala byť doručovaná žalovanému na adresu ním uvedenej adresy trvalého pobytu a táto sa vrátila veriteľovi ako neprevzatá v odbernej lehote a rovnako aj na korešpondenčnú adresu, uvedenú žalovaným, odkiaľ sa zásielka vrátila s poznámkou doručovateľa adresát neznámy.

24. Súd ďalej skúmal, či došlo k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom. V tomto smere mal súd preukázané, že žalobca výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 3.10.2022 vyzval žalovaného (z dôvodu omeškania so splácaním mesačných splátok vyplývajúcich z úverovej zmluvy) na zaplatenie sumy vo výške 205,49 €, pričom žalovaného zároveň upozornil na možnosť požadovať okamžité splatenie celého úveru za splnenia podmienok v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v prípade nezaplatenia dlžnej sumy, resp. v prípade ďalšieho omeškania so splácaním. Podľa aktuálnej rozhodovacej judikatúry Krajského súdu v Trenčíne (napr. rozhodnutie v konaní sp.zn. 5CoCsp/14/2021) vyplýva, že „z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť, aby výzva, resp. upozornenie zo strany dodávateľa (veriteľa) aspoň 15 dní pred zosplatnením celého úveru obsahovalo údaj alebo identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatnenie úveru, pričom absencia tejto skutočnosti nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Z dikcie predmetného ustanovenia vyplýva povinnosť zo strany dodávateľa (veriteľa) upozorniť spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva dodávateľa na zosplatnenie celého spotrebiteľského úveru, pričom je nevyhnutné, aby dodávateľ túto povinnosť splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením v poradí prvej splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním práva na zosplatnenie úveru. To znamená, že musia byť kumulatívne splnené obidve uvedené podmienky.“ Súd mal v predmetnom prípade preukázané, že žalobca v súlade so zákonom zosplatnil spotrebiteľský úver. Pokiaľ teda boli splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu žalovanému splatné 15. deň v mesiaci a právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil dňa 25.11.2022, mohol tak platne a účinne urobiť iba pre splátku, splatnú dňa 15.8.2022, pretože v prípade splátky splatnej dňa 15.8.2022 nastalo omeškanie žalovaného dňa 16.8.2022, tri mesiace s jej omeškaním uplynuli dňa 16.11.2022 a od 17.11.2022 do najbližšie nasledujúcej splátky (splatnej dňa 15.12.2022) mohol veriteľ úver zosplatniť, čo aj urobil. Doručenie predmetných výziev mal súd preukázané priloženými doručenkami.

25. Súd preto konštatuje, že pôvodný veriteľ bol oprávnený nárok zo zmluvy o úvere (nakoľko bol riadne zosplatnený) postúpiť písomnou zmluvou na žalobcu a preto tento je aktívne legitimovaný v predmetnom spore. Súd mal rovnako preukázané aj splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže právny predchodca žalobcu preukázateľne písomne vyzval dlžníka na splnenie pohľadávky a dlžník bol viac než 90 dní v omeškaní s plnením svojho záväzku, ktorý vzhľadom na platné zosplatnenie bol v tom čase v celom rozsahu splatný, čím bolo dané zadosť aj § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

26. Po preskúmaní vyššie uvedených skutočností, súd pristúpil k preskúmaniu dôvodnosti samotnej výšky uplatneného nároku. Hoci žalobca tvrdil, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný zaplatil žalobcovi sumu vo výške 248,90€, túto skutočnosť vyvracia žalobcom predložený listinný dôkaz z č.l. 6-7, z ktorého vyplýva, že žalovaný vykonal 5 platieb prevodom, pričom prvá bola vo výške 99,56 € a ostatné vo výške 49,78 €, čiže na úver uhradil sumu 298,68 €. Žalobca rovnako tvrdil, že z týchto úhrad bola splatená istina vo výške 43,73 €, riadny úrok vo výške 170,17 € a na poplatky bola započítaná suma 35,- €, hoci z listinného dôkazu z č.l. 6-7 vyplýva, že na istinu mala byť použitá suma 206,10 €, na úroky suma vo výške 77,58 € a na poistenie suma 15,- €. Aj napriek výzve súdu žalobca bližšie skutočnosti v špecifikácii pohľadávky neuviedol, pričom súdu nevysvetlil ani charakter poplatkov nielen vo výške 35,- €, ale aj ďalších uplatňovaných vo výške 14,30 €. Takže v časti poplatkov súd konštatuje, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, keďže tieto nijakým spôsobom napriek výzve súdu nešpecifikoval. Preto súd konštatuje dôvodnosť uplatňovanej výšky istiny – 721,09 € (947,19-206,10-20 €). Čo sa týka riadneho úroku, žalobca uviedol, že celkový úrok mal byť vo výške 222,95 €, čo však nezodpovedá skutočnosti, že istina úveru bola 947,19 € a celková čiastka, ktorá mala byť zaplatená na úver bola ním vyčíslená vo výške 1.134,72 € (24 x 47,28 €) a preto úrok je len vo výške 187,53 €. Ak na tento úrok už bola v zmysle listinného dôkazu z č.l. 6-7 započítaná suma 77,58 €, zostávajúcou, a preto dôvodnou časťou zostala suma riadneho úroku vo výške 109,95 €, ktorý zahŕňa obdobie až do konečnej splatnosti úveru, a preto súd priznal žalobcovi úrok v tomto rozsahu. V ostatnom rozsahu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Súd vzhľadom na uvedené preto priznal žalobcovi sumu vo výške 831,04 €, ktorá zahŕňa tak nesplatenú istinu ako aj úrok vyčíslený až do konečnej splatnosti úveru.

28. Žalobca taktiež požadoval priznanie úroku z omeškania vo výške 7% z istiny vo výške 903,46 €, a to od 26.11.2022 t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Nakoľko základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 26.11.2022 bola vo výške 2%, súd jeho žalobe vyhovel v časti požadovaných úrokov z omeškania, avšak iba z priznanej istiny; v ostatnom rozsahu žalobu zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že úspešnou sporovou stranou sa stal žalobca, ktorý bol úspešný v časti 721,09 € a žalovaný bol úspešný v časti 139,50 €. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 59,62%, v ktorom rozsahu súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, pričom o ich presnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).